

עפ"ת 25585/11/14 - אוריה באר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 25585-11-14 באר נ' מדינת ישראל
ת.ז. המ"ש 7895-09-14
008308223
18 דצמבר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער אוריה באר
נגד מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

המערער בעצמו

ב"כ המשיבה - עו"ד טל בנאי-גת

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער נרשם דו"ח ברירת משפט שקנס בסך ₪ 250 לצדו ביום 26.07.13. על-פיו, המערער לא ציית לתמרוך 302ד', תמרוך המורה לו לעצור את רכבו לפני קו העצירה.

המערער ניצל את זכותו וביקש להישפט. בבקשה ציין את שתי כתובות משרדיו (המערער עו"ד במקצועו). בשורה הראשונה כתובתו באילת והשנייה בתל-אביב. לדבריו, בטלפון ביקש מאיש המשטרה המטפל בעניין לשלוח את הזימון לבית המשפט ואת כתב האישום לכתובתו בתל-אביב ולא באילת.

המשטרה שלחה את הזימון למשפט לאילת, המערער לא התייצב ורק בדיעבד פנה בבקשה להארכת מועד בבקשה להישפט בגין ברירת קנס. בקשתו זו נדחתה על-ידי בית משפט קמא בהחלטה של כב' השופטת ש. קריספין-אברהם ביום 20.10.14 ועל כך הערער.

בחינת השאלה העומדת לדיון בסוגיה זו מחייבת תשובה לשתיים - האחת, האם המערער נתן הסבר סביר לכך שלא התייצב לדיון או שלא הגיש בקשה מתאימה במועד; האחרת שאלת החשש שמא הדיון בהיעדרו עלול להביא לעיוות דין.

הנני חושב שבשל שני הטעמים, יש הצדקה להיעתר לערעור.

המערער מציין שפנה למשטרה וביקש שהזימון ייעשה לכתובתו בת"א - בקשה זו הייתה בעל פה אמנם, אך אין סיבה לחשוד במערער שהוא לא אומר אמת בנקודה זו. יותר חשוב היא הנקודה השנייה - נסיבות רישום הדו"ח, העובדה שאין בדו"ח ציון ששוטר נוסף היה נוכח בעת ביצוע העבירה, ועצם העובדה שהמערער העדיף שלא לשלם קנס של ₪ 250 ולנהל הליך מצביעה על כך שיש חשש שמא השארת פסק הדין על כנו תהיה בה גרימת עיוות דין מסוימת ולכן אני נעתר לערעור.

המערער יוזמן לדיון בעניינו מחדש מכתובתו, רח' העבודה 3, ת"א.

**ניתנה והודעה היום כ"ו כסלו תשע"ה,
18/12/2014 במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דויד